Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1572/2025
20.08.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зинодовића, председника већа, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић, Надежде Видић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Исмет Хаџић из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Ермедин Ћућевић из ..., по противтужби туженог-противтужиоца ББ из ..., против тужене-противтужљене АА из ..., по тужби тужиоца ГГ против тужиље-противтужене АА и по тужби тужиоца ГГ из ..., чији је пуномоћник адвокат Ермедин Ћућевић из ..., против тужиље-противтужене АА, ради исељења и предаје ствари и утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог противтужиоца ББ, тужене ВВ и тужиоца ГГ изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/24 од 12.08.2024. године у седници одржаној 20.08.2025. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог-противтужиоца ББ, тужене ВВ и тужиоца ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/24 од 12.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца ББ, тужене ВВ и тужиоца ГГ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/24 од 12.08.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сјеници П 344/22 од 11.10.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље-противтужене АА према тужиоцу-противтуженом ББ и туженој ВВ и обавезани су тужени-противтужилац ББ и тужена ВВ да се иселе из породичне куће у ... описане у овом ставу изреке, испразне и предају кључеве од куће. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог- противтужиоца ББ и тужбени захтев тужиоца ГГ према туженој-противтужиљи АА да се утврди да су тужени-противтужилац ББ и тужилац ГГ власници на породичном стамбеном објекту бр. ... на кп. ... КО ... на земљишту под зградом и објектом, као и земљиштем уз зграду у површини наведеној у изреци, као и викендици која се налази на кп. ... КО ... на основу купопродаје. Ставом трећим изреке

обавезани су тужилац противтужени ББ, ВВ и ГГ да тужиљи противтуженој АА на име трошкова поступка исплате износ од 275.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/24 од 12.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца ББ, тужене ВВ и тужиоца ГГ и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац ББ, тужена ВВ и тужилац ГГ благовремено су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („ Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („ Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о тужбеним захтевима за исељење, предају ствари и утврђење. О овим правима странака, судови су одлучили уз примену одговарајућег материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревиденти нису уз ревизију приложили другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 21.06.2022. године, а вредност предмета спора по тужби износи 100.000,00 динара, а по противтужби 15.000 евра у динарској противвредности, те вредност предмета спора ни по тужби ни по противтужби не прелази ревизијски цензус.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
др Илија Зиндовић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић